

ringe i Forhold til den Udgift, det vilde medføre at have et større Antal Bevogningsfartøjer. De socialdemokratiske Medlemmer har, trods deres Betæneligheder overfor Minevæsenet, tiltraadt Forslaget om dets Opretholdelse for derved at opnaa Overenskomst.

Med Hensyn til de forskellige Grupper af Befalingsmænd har Udvalgets Flertal fulgt det i Regeringens Forslag indeholdte System, saaledes at der bliver to Hovedgrupper ved Vagtkorpset med forskelligartet Uddannelse, medens der ved Statsmarinen kun bliver een Gruppe med ensartet Uddannelse. Flertallet er ikke principielt mod, at der for Marinen anvendes en lignende Ordning som foreslaaet for Vagtkorpset, men har overfor de Vanskeligheder, dette medfører for Skoleordningen, ment at maatte blive staaende ved Regeringsforslaget.

Udgifterne ved Flertallets Forslag er beregnet for Vagtkorpsets Vedkommende til 7 272 816 Kr. aarlig, for Statsmarinen til 10 354 113 Kr. Efter de oprindelig fra radikal Side stillede Forslag var Udgiften til Vagtkorpset beregnet til 6 870 736 Kr. Udgiftens Forøgelse beror paa den ved Overenskomsten mellem de to Partier aftalte Forøgelse af Mandskabets Vederlag, der ikke helt har kunnet opvejes ved den foreslaaede Begrænsning af de fortsatte Øvelser.

Den af Regeringen foreslaaede Udgift en Gang for alle paa 1 100 000 Kr. til Anskaffelse af Skyts, Motorkøretøjer og Ammunition og til Afkortning af Geværer bortfalder, idet der til den af Udvalgets Flertal foreslaaede Ordning vil findes det fornødne Materiel.

I Regeringsforslaget var ikke Bestemmelser om Ordningen i Overgangstiden. Efter Udvalgsflertallets Forslag skal der til de 13 000 af de nuværende værnepligtige, der efter Forslaget tænkes antaget som hjemsendte Konstabler, ydes et Vederlag ved Antagelsen. Sættes dette Beløb til 150 Kr., vil det medføre en samlet Udgift paa 1 950 000 Kr. een Gang for alle.

I Overensstemmelse med tidligere Udtalelser er fra radikal Side stillet og af Socialdemokraterne tiltraadt Forslag om, at Lovforslagets Ikrafttræden gøres afhængig af, at det godkendes ved en Folkeafstemning.

Ved Forelæggelsen i Udvalget er fra radikal Side udtalt, at de stillede Forslag var at betragte som Forhandlingsgrundlag ikke blot overfor Socialdemokraterne, men ogsaa overfor de andre Partier, og Socialdemokraterne har ligeledes været villige til Forhandling med disse. Saadan Forhandling har imidlertid ikke hidtil kunnet komme i Gang. Udvalgets Flertal anbefaler da Tinget at vedtage det ovenfor omtalte Forslag.

Et *Mindretal* (S. Brorsen, H. P. Hansen [Nørremølle], Kragh og Moltesen) maa modsætte sig saavel Regeringens Forslag om Afrustning som de af et Flertal stillede Ændringsforslag. Mindretallet henviser til de Forhandlinger, der blev ført, og de Beslutninger, der blev taget i 1922, da en Nyordning paa det militær-politiske Omraade gennemførtes i Rigsdagen. Den verdenspolitiske Situation er siden da ikke ændret saaledes, at Tiden er inde til nye Overvejelser, der fører bort fra de Principper, hvorpaa nævnte Ordning hviler.

Efter Forsvarslovene af 1922 vil der efterhaanden opnaas en bedre Udrustning for vort Værn, og samtidig medførte de en betydelig Nedsættelse af de militære Udgifter.

Statsregnskabet's Tal udviser, at Udgifterne paa Krigs- og Marineministeriets Budgetter i 1922—23 beløb sig til — og vel at mærke da Lovens af 1909 fastsatte Rammer var betydelig indsnævret — i alt ca. 55 Mill. Kr. Udgifterne til de samme Formaal er paa Finansloven for 1924—25 ca. 48 Mill. Kr.

Danmark er blandt de smaa Stater i forreste Række hvad Nedrustning angaar. Følgende Tal som er oversendt til Udvalget viser det.